

[K. Axel Nielsen.]

bilagsmaterialet. Jeg kan da f. eks. nævne den udenrigspolitiske blåbog, der er udgivet. Der tror jeg bilagssamlingen fylder 3 gange så meget som selve bogen, og uden bilagssamlingen har man intet som helst udbytte af bogen.

Men dertil kommer, at det jo også var tanken med vort forslag om motiveret dagsorden, at der skulle foretages en undersøgelse af det materiale, der kan indhentes hos finansudvalget. Det materiale er ikke vurderet, og kun hvis det medinddrages under undersøgelsen, er det muligt at foretage en egentlig vurdering som den, vi ønsker foretaget.

Det, der er sket her, er, at regeringen fra starten ved den måde, kommissionen blev nedsat på, har unddraget sig en vurdering. Denne linje følger man nu konsekvent op ved at modsætte sig, at en vurdering foretages.

Morten Lange: Jeg har med stor interesse og omhu fulgt denne debat. Det drejer sig om en sag, hvor oppositionen på et tidligt tidspunkt har rejst klager over nogle regeringsoplysninger. Det har medført en meget betydelig undersøgelse, og man må erindre, at den er rejst på oppositionens foranledning. Vi står nu på et tidspunkt, hvor statsministeren igennem sin redegørelse og igennem det dagsordensforslag, der er fremsat fra regeringspartierne, prøver på at få bragt denne sag til en afslutning. Man kunne måske sige: på grund af bevisets stilling.

Det er min opfattelse, at dette folketing står sig ikke ved det. Statsministeren har i realiteten spurgt dette folketing, om vi i dag har vilje til at rejse en rigsretssag. Jeg mener ikke, at dette folketing har nogen som helst rimelig baggrund for at tage stilling til et sådant spørgsmål. Det drejer sig om en ministeransvarlighedslov, efter hvilken der mig bekendt aldrig nogen sinde er ført nogen sag. Det vil være at gøre dette folketing til en samling af overjurister, hvis vi uden vejledning skulle tage et sådant skridt. Det kunne føre til en unødigt krænkelse af ministeren ved overhovedet at rejse sagen, hvis vi rejste den uden rådgivning. Ved at indstille socialdemokratiets dagsordensforslag til forkastelse har man derigennem afskåret os fra den mulighed, og

jeg mener, det er til skade for den pågældende minister.

Samtidig er der fra socialistisk folkepartis side rejst krav om en undersøgelse af de administrative konsekvenser, der må drages af sagen. Regeringen kommer med et forslag, som i hovedsagen går ud på, at det vil regeringen give sig til at undersøge. Jeg er glad ved, at regeringen vil undersøge det, men regeringen er så involveret i det, så det synes mig, det havde været rimeligt, om man også her havde sørget for, at folketinget havde fået bedre råd fra udenforstående grupper, inden man gav sig til at afslutte denne sag.

Jeg synes, at flertallet i dette folketing gør folkestyret en dårlig tjeneste ved formentlig om lidt at vedtage en dagsorden, som tager statsministerens redegørelse til efterretning og derudover kommer med nogle forholdsvise almindeligheder. Dermed har man ikke afsluttet denne sag, og dette synes jeg ikke tjener hverken regeringen eller folkestyret til ære.

(Kort bemærkning).

Ib Thyregod: Jeg synes, jeg vil sige dels til hr. Morten Lange, dels til hr. Ømann, at den fremgangsmåde, der er anvendt her, er jo ganske sædvanlig. Det er en sædvanlig fremgangsmåde, at man nedsætter en kommissionsdomstol, og det er ikke rigtigt, som det er blevet sagt, at sagen ikke er klart belyst. Der er foretaget en række afhøringer ved kommissionsdomstolen, alt er kommet frem, og sagen er klart belyst. Men hvad er det så, man ønsker fra oppositionens side? Man ønsker rådgivning, man ønsker vejledning, ikke fra sagkyndige, men fra dommere, og her er det, vi kommer i strid med et fundamentalt retsprincip ved, at man forlanger, at en dommer, som har denne begrænsede opgave efter retsplejelovens § 21 og i kraft af grundloven har til opgave at dømme, skal give responsum til folketinget om en eventuel senere retssag. Jeg forstår ikke, at man ikke fra oppositionens side forstår, hvor betænkeligt det er. Det er grundlovens § 3 og en række andre bestemmelser i grundloven, man på denne måde kommer i konflikt med. Et er, at man søger vejledning og vil have sagkyndig vejledning, hvis det er nødvendigt — sagen er jo